"Mi smo ensarije koji smo imali najviše obradive zemlje koju smo davali u zakup, tako da nama bude jedan dio zemlje, a zakupcima drugi dio, pa bi možda jedan dio dao rod, a drugi ne bi, te nam je to Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem zabranio. Što se tiče davanja u zakup za srebro, to nam nije zabranio."

Od Rafia b. Hadidža, r.a., prenosi se da je rekao: "Mi smo ensarije koji smo imali najviše obradive zemlje koju smo davali u zakup, tako da nama bude jedan dio zemlje, a zakupcima drugi dio, pa bi možda jedan dio dao rod, a drugi ne bi, te nam je to Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem zabranio. Što se tiče davanja u zakup za srebro, to nam nije zabranio."

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Ovaj hadis sadrži objašnjenje o dozvoljenom i nedopuštenom iznajmljivanju zemlje za obrađivanje. Rafi b. Hadidž spominje da je njegova porodica posjedovala najviše njiva i bašči u Medini. Po džahilijetskom običaju, davali su njive u zakup, tj. da se kultiviraju i obrađuju, pogađajući se sa zakupcima tako da rod na određenoj strani njive pripadne njima, a na drugoj strani zakupcu. Dešavalo se da prihoda bude na jednom dijelu, a propadne na drugom. Allahov Poslanik, s.a.v.s., zabranio im je takav vid poslovanja zbog rizika i neodređenosti koju sadrži. Nužno je da protivvrijednost bude poznata, kao što je nužno uspostaviti ravnotežu između zarade i odgovornosti. Ako je dobit dio onoga što zemlja daje, onda je to "muzarea" ili "musaka", a to počiva na pravednosti i ravnoteži između zarade i odgovornosti, tako da se svakom pripadne određen procent, kao što je četvrtina, polovica i slično tome. A ako se ugovor sklopi za protivvrijednost, to je onda najamnina čija se vrijednost mora znati. Takav ugovor je dozvoljen, svejedno bila kompenzacija u zlatu i srebru, i to je najamnina, ili u dijelu roda koji zemlja da, a to je "muzarea". Na to ukazuje opće značenje hadisa.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/6083